

Anledning til at anlægge en Bane fra Odder til Horsens som der er Anledning til at anlægge en hel Del andre Baner, og at der navnlig er lige saa god Anledning til at anlægge den her omtalte Bane som en Bane fra Tisted til Fjerritslev. Jeg tvivler ikke om, at det er et Anlæg, som i langt højere Grad vil kunne gøre sig Haab om at forrente sig end det sidstnævnte. Men det forekommer mig, at Sagen dog har adskillige Sider, som ikke ligge klart for i alt Fald for mig, og jeg kunde derfor ønske, at Sagen blev overvejet i et Udvalg, ligesom den Sag, vi forleden Dag havde for. Jeg synes, der er adskillige Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at røre ved, og da navnlig Forholdet til de andre Baner, som ved denne Bane synes paa en Maade at skubbes til Side, og der er Spørgsmaal om Penges Tilvejebringelse, om Beløb, som Statskassen skal udrede. Det er alt sammen Spørgsmaal, som jeg synes fortjene at komme under nærmere Overvejelse. Jeg henstiller derfor til det høje Ting, at man behandler dette Lovforslag paa samme Maade som den, hvorpaa vi forleden Dag behandlede Loven om Fjerritslevbanen.

Indenrigsministeren (Bramsen): Den sidste ærede Talers Udtalelser giv mig Anledning til ganske kortelig at fremhæve, at disse Love blive ikke fremlagte her alene, fordi Indenrigsministeren har det Ønske. De faa ikke Regeringens Tilslutning, blot fordi Indenrigsministeren vil det, men de ere Genstand for Overvejelse, Af-taler og Vedtagelser, hvori ogsaa den meget ærede Finansminister deltager. Naar det altsaa er approberet af Finansministeren, at denne Maade: eventuelt at udstede Statslaanebeviser er den rette til at skaffe Pengene paa, forekommer det mig, jeg maa være berettiget til at akkviescere derved. Det ærede Medlem tager vistnok fejl, naar han mener, at den Maade, der er angiven i Loven af 8de Maj 1894 skulde være særlig ufordelagtig. Det er naturligvis saaledes, at man ved at sælge Statsobligationer til en højere Rente kan faa en højere Pris, end naar man sælger dem til en lavere Rente, men jeg tror nok, det er regnet saa nøje ud, at der ikke bliver nogen Forskel til Fordel for den ene eller den anden Form. Naar det ærede Medlem dernæst anbefalede, at Sagen bliver prøvet i et Udvalg, er det, som jeg tillod mig at bemærke forleden Dag, et Forhold, som jeg ikke har nogen Indfyldelse paa; men jeg maa dog for mit Vedkommende

have Lov til at sige, at jeg ikke ser nogen Grund til ikke at henvise dette saavel som andre Lovforslag til Behandling i et Udvalg, og ganske særlig kan der være Grund til at gøre det over for et Lovforslag, der som dette er gaaet gennem det andet Ting uden at blive gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. — Naar det ærede Medlem taler om 8—9 Baner paa Loven af 1894, om hvilke jeg havde nævnt, at de ikke havde deres Papirer i Orden, er det saaledes at forstaa, at der ikke er 8—9 Baner, som have søgt Koncession uden at have deres Sager i Orden, men at dog et Par af disse Baner have henvendt sig til Ministeriet og søgt om Koncession uden at have været i Besiddelse af de tilstrækkelige Pengemidler til at kunne bygge Banerne. Men naar det ærede Medlem deraf tager Anledning til ligesom at opfordre Regeringen til, at man saa skulde foreslaa $\frac{3}{4}$ Tilskud til disse Baner ligesom til Tisted-Fjerritslev Banen, synes jeg det er for meget i Strid med det ærede Medlems Stilling forleden Dag. Naar Regeringen ikke tænker paa at ville gøre noget saadant, er det nøje i Overensstemmelse med alt, hvad Regeringen i den Henseende har udtalt: nemlig, at der var saadanne ganske særlige ekstraordinære Forhold til Stede for Baneanlægget fra Tisted til Fjerritslev, at man rent undtagelsesvis og uden Præjudice for andre Tilfælde vilde foreslaa $\frac{3}{4}$ Statstilskud. Det vilde derfor være ganske urimeligt, om Regeringen fulgte det ærede Medlems Anvisning til at give $\frac{3}{4}$ Tilskud ogsaa til disse Baner, som slet ikke have andet at fremføre til Fordel for dem, end at man har Lyst til at faa denne Bane, som Staten ikke har nogen Interesse af at give Penge til, og om, at man ogsaa for dem vilde foreslaa at gaa til noget saa ekstraordinært, som det i Virkeligheden var, Regeringen foreslog ved Fremlæggelsen af Forslaget om Banen fra Fjerritslev til Tisted.

Koch: Den højtærede Minister maa have misforstaaet mig, naar han i min Udtalelse vilde finde en Opfordring til at støtte ogsaa de andre paa Loven af 8de Maj 1894 værende ufuldførte Baner med Tilskud af $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen. Det har jeg ikke tænkt paa, al den Stund jeg havde Betæneligheder ved, at det skete lige over for Fjerritslevbanen, men jeg udtalte kun som en Ting, der nok kunde tænkes, at der var enkelte af de Baner, der fandt, at naar Fjerritslevbanen kunde opnaa det, vilde der vel ogsaa være Mulighed for dem til at